

חוק לתיקון פקודת ביטוח כלי רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי). תשכ"ח-1967 *

תיקון סעיף 2

1. בסעיף 2 לפקודת ביטוח כלי רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי), 1947 (להלן – הפקודה) –

- (1) במקום ההגדרה "דרך-הרכים" יבוא: –
"דרך הרכים" – כל מקום שיש לציבור, כולו או מקצתו, גישה אליו;
- (2) במקום ההגדרה "כלי-רכב של מנוע" יבוא:
"כלי רכב של מנוע" – מרכנו כלי רכב המהודף בצורה כל שהיא של כוח מיכני, בין שהוא מיועד להובלת אנשים או משאות ובין אם לאו, וכולל אופניים של מנוע עם רכב לוואי או רכב נגרר או בלעדיהם, שלוש אופנים של מנוע או שלוש אופנים הנעזרים במנוע, אך אינו כולל כלי רכב משוך בכל כלי רכב של מנוע אחר;
- (3) בהגדרה "פוליסת ביטוח או פוליסה", בסופה, יוסף "וכן כתב כיסוי זמני".

תיקון סעיף 4

2. בסעיף 4 לפקודה –

- (1) בסעיף קטן (2), במקום הסיפה החל במלים "ואדם שנתחייב בדינו" יבוא: "ורשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש אחר, לפסול אותו מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה כאמור בסעיף 36 לפקודת התעבורה², או לפסלו מקבל או מהחזיק רשיון רכב לסוג מסויים של רכב או לרכב מסויים, לתקופה שלא תפחת משנים עשר חודש, אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר; תחילת הפסילה וחישוב תקופתה יהיו כאמור בסעיף 42 לפקודת התעבורה";
- (2) בסעיף קטן (3), במקום פסקה (ד) יבוא:
"ד) כלי רכב של תאגיד שהרשות פטרה אותו מהחובה לפי סעיף זה; ואולם לא תתן הרשות פטור כזה אלא אם נתקיימו תנאים אלה:

(1) התאגיד הוא בעליו של לא פחות ממאה כלי רכב של מנוע;

(2) התאגיד מקיים קרן ערובה או סדרי ביטוח אשר יש בהם, לדעת הרשות, כדי להבטיח כיסוי כל החבויות האמורות בסעיף 6 (1) (ב) שהתאגיד עשוי להתחייב בהן, בלי שיהיה בכך כדי לסכן את יציבותו הכלכלית של התאגיד;

(3) התאגיד מקיים סדרים לבירור ולקיום החבויות האמורות אשר, לדעת הרשות, אינם מכבידים על הזכאים יותר משהיו מכבידים עליהם סדרי הביטוח לפי פוליסה של מבטח מורשה.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו בתשרי תשכ"ח (30 באוקטובר 1967); הצעת החוק ודברי הסבר טורסמו בה"ח 639, תשכ"ה, עמ' 130.

1 ע"ר 1947, חוט' 1 מט' 1568, עמ' 41.

2 דיני מדינת ישראל 7, עמ' 173.

הרשות רשאית להתנות את מתן הפטור או המשך קיומו בתנאים נוספים, כפי שתמצא לנכון, ורשאית היא לבטל את הפטור אם חדל להתקיים תנאי מהתנאים המפורטים בפסקה זו או מהתנאים הנוספים שקבעה.

3. סעיף 5 לפקודה – בטל.

ביטול סעיף 5

4. בסעיף 6 לפקודה –

תיקון סעיף 6

(1) במקום התנאי המגביל בסעיף קטן (1) יבוא:

“ואולם אין חובה שהפוליסה תכסה –

(1) חבות בשל מוות או חבלה גופנית של עובד במידה שהחבות מכוסה לפי חלק ב' לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953³, או על ידי ביטוח מרצון;

(2) חבות שבחרוזה.”;

(2) סעיף קטן (3) – בטל.

5. אחרי סעיף 6 לפקודה יבוא:

הוספת סעיפים
א6-76.

א6. (1) מבטח שנתבקש להוציא פוליסה שתמלא אחר דרישות סעיף 6(1), כולן או מקצתן, לא יתנה הוצאת הפוליסה בעשיית ביטוח נוסף בין המבקש לבין המבטח.

(2) מבטח המפר הוראת סעיף זה, דינו – קנס 5000 לירות.

ב6. (1) מבטח שהוציא פוליסה הממלאה אחרי דרישות סעיף 6(1), כולן או מקצתן, יוציא בו בזמן תעודת אישור (בפקודה זו – תעודת ביטוח) בטופס שנקבע ובציון הפרטים שנקבעו, ואפשר לקבוע בתקנות טפסים שונים ופרטים שונים למקרים שונים ולנסיבות שונות.

(2) לא יוציא מבטח לגבי פוליסה פלונית אלא תעודת ביטוח אחת, אך מקום שבפוליסה אחת מכוסים כלי רכב אחדים, יוציא המבטח תעודת ביטוח נפרדת לגבי כל אחד מכלי הרכב המכוסים על ידי הפוליסה; אין בהוראה זו כדי למנוע הוצאת תעודת ביטוח במקום תעודה שנשתתה או שאבדה.

(3) לא יוציא מבטח תעודת ביטוח אלא לגבי תקופה שבה היתה קיימת פוליסה בת-תוקף.

(4) מבטח המפר הוראה מהוראות סעיף זה, דינו – קנס 5000 לירות.

ג6. (1) על אף האמור בסעיף ב6 רשאי מבטח, כל עוד לא הוציא את הפוליסה, להוציא כתב כיסוי זמני לתקופה שלא תעלה על 30 יום מיום הוצאתו.

(2) כתב כיסוי זמני יכלול תעודת ביטוח בטופס שנקבע ובציון הפרטים שנקבעו, ואפשר לקבוע בתקנות טפסים שונים ופרטים שונים למקרים שונים ולנסיבות שונות; הוראות סעיף ב6 (2) ו- (4) יחולו בשינויים המחוייבים.

³ סי' תשי"ד, עמ' 6.

(3) מבטח שהוציא כתב כיסוי זמני רשאי להוציא את הפוליסה לתקופה שתחילתה כתחילת התקופה של כתב הכיסוי הזמני; משהוציא פוליסה כאמור בטל כתב הכיסוי הזמני מאליו.

76. פטרה הרשות תאגיד מכוח סעיף 4 (3) (ד), תוציא הרשות לתאגיד תעודת פטור (להלן – תעודת פטור) והוראות סעיפים 6ב (1) ו-(2), 14, 20, 21 ו-25 לענין תעודת ביטוח יחולו, בשינויים המחוייבים, גם לגבי תעודת פטור.”

תעודת פטור

7 ביטול סעיף 7. 6. סעיף 7 לפקודה – בטל, וכן בטלות כל הוראות הפקודה שמדובר בהן בערובה, בשטר ערובה או בתעודת ערובה.

8 תיקון סעיף 8. 7. בסעיף 8 לפקודה, במקום סעיף קטן (1) יבוא:

“(1) (א) מקום שחבות מן החבויות האמורות בסעיף 6 (1) (ב)

מכוסה על ידי ביטוח – בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח או שהיה פטור ממנו לפי סעיף 4 ובין שאותה חבות היתה טעונה כיסוי או שהיתה פטורה מכיסוי לפי הסיפה לסעיף 6 (1) – והאדם שמת או נחבל קיבל – לפי ידיעת המבטח – טיפול בבית חולים בגין החבלה שנגרמה לו, ישלם המבטח לאותו בית חולים את ההוצאות שבהן עמד באופן מסתבר בית החולים במתן טיפול כזה, בתנאי שהסכום שעל המבטח לשלמו לא יעלה על ההוצאות שבהן עמד בית החולים בשל הטיפול שאותו אדם קיבל כחולה שבפנים במשך 180 יום או כחולה מן החוץ במשך שנה.

(ב) הזכויות לפי סעיף זה אינן גורעות מזכויות אחרות של בית החולים, אולם –

(1) בית חולים הזכאי לתשלום לפי סעיף זה וגם על פי זכות אחרת, לא יגבה בעד אותו טיפול סכום העולה על המגיע לו לפי סעיף זה או על פי הזכות האחרת, הכל לפי הסכום הגדול יותר;

(2) במידה שמבטח שילם לפי סעיף זה, יהיה פטור מלשלם על פי חבות אחרת כדין בעד אותו טיפול, ובמידה ששילם בעד אותו טיפול לפי חבות אחרת, יהיה פטור מלשלם לפי סעיף זה;

(3) במידה שהמבטח שילם לבית חולים לפי סעיף זה, יהיה פטור מלשלם בעד אותו טיפול לאדם אחר, ובמידה ששילם לאדם אחר הזכאי לאותו תשלום, יהיה פטור מלשלם לפי סעיף זה.”

8. בסעיף 10 לפקודה – 10 תיקון סעיף 10

(1) בסעיף קטן (1), במקום הרישה עד המלים “על אדם כל שהוא המבוטח בפוליסה” יבוא “ניתן פסק דין נגד מבוטח בשל חבות מן החבויות האמורות בסעיף 6 (1) (ב) ואותה חבות מכוסה על ידי ביטוח – בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח או שהיה פטור ממנו לפי סעיף 4 ובין שאותה חבות היתה טעונה כיסוי או שהיתה פטורה מכיסוי לפי הסיפה לסעיף 6 (1) –”;

(2) אחרי סעיף קטן (1) יבוא:

“(א) קיים ביטוח של חבות מן החברות האמורות בסעיף 6 (1) (ב)—
בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח או שהיה פטור ממנו לפי סעיף 4
ובין שאותה חבות היתה טעונה כיסוי או שהיתה פטורה מכיסוי לפי הסיפה
לסעיף 6 (1) — ואירע מאורע הנתן עילה לחבות כזאת אך אין לתבוע את
המבוטח או אין ליתן פסק דין נגדו מחמת אחת מאלה:

(א) הרכב שבאמצעותו נגרם המאורע היה בבעלות של
מדינת חוץ או של האומות המאוחדות, או שהיה בבעלות אדם
שאין לתבעו מחמת חסינותו או שאדם כזה נהג ברכב;

(ב) המבוטח הוא בן זוגו של הנפגע,

ישלם המבוטח לניזוק או לשאיירי מה שהיה חייב לשלם לפי סעיף קטן (1)
אילו היה ניתן פסק דין נגד המבוטח.

(1) היה ביטוח בשל חבות לגזקי רכוש ונתקיימו הנסיבות האמורות
בסעיף קטן (א1), ישלם המבוטח לניזוק או לשאיירי מה שהיה חייב לשלם
למבוטח לפי תנאי הפוליסה.”;

(3) בסעיף קטן (2), במקום פסקה (ג) יבוא:

“(ג) בקשר לחבות כל שהיא, אם לפני שאירע המאורע שגרם
למוות או לחבלת הגוף שמהם נובעת החבות, בוטלה הפוליסה
בהסכמה הדדית או בתוקף הוראה כל שהיא בפוליסה; אולם
אם היתה סיבת הביטול, או אחת הסיבות לכך, קשורה בכשרו
של בעל הפוליסה לנהוג ברכב, בדרכי נהיגתו ברכב או
בהיותו פרוע או מופרע, לא יהיה תוקף לביטול כלפי הניזוק
או שאיירי אלא שבעה ימים לאחר שניתנה הודעה על ביטולה
לרשות הרישוי.”;

(4) אחרי סעיף קטן (2) יבוא:

“(א2) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע את הניזוק מלתבוע את
המבוטח יחד עם המבוטח.”;

(5) במקום סעיף קטן (5) יבוא:

“(5) בסעיף זה, “עובדה חשובה” ו“פרט חשוב” — עובדה ופרט
מטיב כזה שיש בהם כדי להשפיע על שיקול דעתו של מבטח זהיר בהח-
לטתו אם יקבל עליו את הסיכון, ואם כן— באילו פרמיות ובאילו תנאים;
והביטוי “התחלת המשא והמתן המשפטי” מובנו — הגשת התובענה לבית
המשפט.”

9. בסעיף 11 לפקודה, במקום “מקום שהוצאה תעודת ביטוח לפי סעיף קטן (3) של סעיף 6
לטובת אדם שעשה פוליסה” יבוא “מקום שהוצאה פוליסה לפי סעיף 6 (1) (1)”.

10. בסעיף 12 לפקודה, במקום “מקום שהוצאה תעודת ביטוח לפי סעיף קטן (3) של סעיף 6
לטובת אדם שעשה פוליסה” יבוא “מקום שהוצאה פוליסה לפי סעיף 6 (1) (1)”.

11. אחרי סעיף 12 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 12א

12א. (1) מבטח שהוציא פוליסה לכיסוי חבות מן החברות האמורות
בסעיף 6 (1) (ב) — בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח או שהיה פטור ממנו
לפי סעיף 4 ובין שאותה חבות היתה טעונה כיסוי או שהיתה פטורה מכיסוי

לפי הסיפה לסעיף 6 (1) – ואירע מאורע הגותן עילה לחבות כזאת אחרי שהמבוטח העביר את הבעלות ככלי הרכב לאדם אחר (להלן – הבעל החדש), לא תישמע טענה מצד המבטח שהוא פטור מכיסוי החבות עקב ההעברה כאמור, אלא אם הוכיח אחת מאלה:

(א) שלא ידע על ההעברה, וכי היה נמנע, מנימוקים סבירים, מלבטח את הבעל החדש;

(ב) שקיים ביטוח אחר לכיסוי החבות.

(2) נמנעה טענה מצד המבטח כאמור בסעיף קטן (1), יחייבו הוראות הפוליסה שהוצאה למבוטח גם את הבעל החדש.

12. בסעיף 13 (1) לפקודה – תיקון סעיף 13

(1) במקום "אדם כל שהוא, שעליו הוגשה תביעה בגין כל התחייבות כזאת, הנדרשת להיכלל בפוליסה לפי פסקה (ב) של סעיף קטן (1) מסעיף 6" יבוא "אדם שכלפיו מופנית דרישה בשל חבות מן החבויות האמורות בסעיף 6 (1) (ב), – בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח או שהיה פטור ממנו לפי סעיף 4 ובין שאותה חבות היתה טעונה כיסוי או שהייתה פטורה מכיסוי לפי הסיפה לסעיף 6 (1) –";

(2) המלים "שלה נודעת נפקות לצרכי הפקודה הזאת" – יימחקו;

(3) במקום "לפי סעיף קטן (3) לסעיף 6" יבוא "לפי סעיף 6ב (1)".

13. בסעיף 14 לפקודה, במקום "לפי סעיף קטן (3) לסעיף 6 לטובת האדם שעשה פוליסה, והפוליסה בוטלה לפי הסכמה הדדית או מכוח תקפה של קביעה כל שהיא אשר בפוליסה" יבוא "לפי סעיף 6ב (1) והפוליסה בוטלה כאמור בסעיף 20 (1) (ג)". תיקון סעיף 14

14. סעיף 15 לפקודה – בטל. ביטול סעיף 15

15. בסעיף 16 לפקודה – תיקון סעיף 16

(1) בסעיף קטן (1), במקום "מקום שמבוטח אדם (שייקרא להלן – "המבוטח") לפי חוזה ביטוח כל שהוא בפני התחייבויות שהוא עשוי להתחייב בהן כלפי צד שלישי" יבוא "מקום שאדם מבוטח מפני חבות מן החבויות האמורות בסעיף 6 (1) (ב) – בין שהמבוטח היה חייב באותו ביטוח או שהיה פטור ממנו לפי סעיף 4 ובין שאותה חבות היתה טעונה כיסוי או שהיתה פטורה מכיסוי לפי הסיפה לסעיף 6 (1) –";

(2) בסעיף קטן (2), במקום "שהיה מובטח נגדה לפי חוזה ביטוח, כהתחייבות כלפי צד שלישי" יבוא "שהיה מבוטח מפניה כאמור בסעיף קטן (1)".

16. בסעיף 20 לפקודה – תיקון סעיף 20

(1) בסעיף קטן (1) התנאי בטל;

(2) בסעיף קטן (2), במקום "על ידי קצין משטרה בדרגה לא נמוכה מזו של אינספקטור או מטעמו" יבוא "על ידי שוטר כמשמעותו בפקודת המשטרה".

17. בסעיף 21 לפקודה – תיקון סעיף 21

(1) בסעיף קטן (1) (א), המלים "מזיף, בגדר מובנה של פקודת החוק הפלילי, 1936, או" יימחקו, ובמקום הסיפה יבוא "דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 3000 לירות";

(2) בסעיפים קטנים (2) ו-(3), במקום הסיפה החל במלים "ייאשם בעבירה" יבוא "דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 3000 לירות".

(1) במקום הקנס הקבוע בסעיף קטן (1) יבוא "קנס של 3000 לירות";

(2) בסעיף קטן (3), במקום "לירה אחת" יבוא "חמש עשרה לירות", ובמקום "חמישים לירות" יבוא "שבע מאות וחמישים לירות".

19. חוק זה תחילתו כעבור שלושה חדשים מיום פרסומו ברשומות, אולם לגבי סוגי כלי רכב של מגווע, שאינם רכב פרטי כמשמעותו בפקודת התעבורה, תחילתו של סעיף 4 (1) מהיום שנקבע לכך על ידי שר האוצר בצו, אך לא יאוחר משנתיים מיום פרסום חוק זה ברשומות.

20. לגבי ביטוח שעמד בתקפו ערב תחילתן של הוראות חוק זה ותקופת הביטוח אינה עולה על 12 חודש, יראו חוק זה כאילו לא נכנס לתקפו, בין שהמאורע שיש בו עילה לחבות אירע לפני תחילתן של הוראות חוק זה ובין שאירע אחרי כן.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

